

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200314
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému G. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. H., F. XXXX/XX, o zaplatenie 482,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 15,60 eura s úrokmi z omeškania 0,4 % ročne od 26. 04. 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným elektronicky Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej „súd“) dňa 01. 02. 2019, žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku 482,60 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 482,60 eura od 11. 04. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500,- eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 482,60 eura do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 50,14 eura a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 25. 07. 2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500071719 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1 500,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 53,25 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 17 o viac, ako 3 mesiace, napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznamenie o uplatnení tohto práva žalovanému bolo doručené dňa 26. 03. 2016. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedených skutočností a predstavuje sumu 482,60 eura; žalovaný do podania žaloby zaplatil celkom sumu 1 434,40 eura. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania, žalobcovi vznikol nárok aj na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne zo sumy 482,60 eura od 11. 04. 2016 do zaplatenia. Žalobca si popri nároku na zmluvnú pokutu uplatnil aj úrok z omeškania v zmysle Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o viac, ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne 3-násobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia. V dôsledku toho si uplatnil uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a

úrokov. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie dosiahnu spolu sumu poskytnutého úveru 1 500,- eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy si uplatňuje len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 482,60 eura.

2. Žaloba s prílohami, poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie súdu zo dňa 22. 02. 2019, č. k. 6Csp/6/2019-40, boli žalovanému doručené dňa 01. 03. 2019. Žalovaný sa v súdom určenej 10-dňovej lehote, a ani doteraz, k žalobe nevyjadril.

3. Pri uzatváraní Zmluvy o úvere, z ktorej žalobca odvodzuje nárok uplatnený v tomto konaní, žalobca konal v rámci svojej obchodnej činnosti so žalovaným, ako fyzickou osobou, nepodnikateľom. Potom sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Nakoľko v predmetnej veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán sporu nie sú sporné a hodnota sporu, bez príslušenstva, neprevyšuje 1 000,- eur, súd v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 28. 03. 2019 o 08,30 hod. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 21. 03. 2019.

4. V konaní boli navrhnuté iba listinné dôkazy, predložené žalobcom. Z týchto dôkazov súd zistil, že žalovaný dňa 23. 07. 2014 podpísal v Liptovskom Mikuláši listinu s názvom „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“, číslo zmluvy (VS): 8500071719. Podľa údajov, uvedených v tejto listine, žalovaný požiadaval o poskytnutie úveru 1 500,- eur, splatného v 36 mesačných splátkach po 53,25 eura. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, bola vyčíslená na 1 967,- eur, predpokladaná RPMN 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,03 %, priemerná RPMN 49,67 eura a poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur. Zároveň v tejto časti listiny je vyznačený informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá), vo výške 89,65 eura. Túto listinu podpísal žalobca, ako veriteľ v Bratislave dňa 25. 07. 2014 s tým, že do bodu 6 s názvom „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur“ uviedol údaje totožné s údajmi v bode 5. Tým došlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1, 2 Obč. zák. k uzavretiu zmluvy za podmienok, uvedených v bode 5 tejto listiny. Žalobca vypracoval s dátumom 25. 07. 2014 aj listinu s názvom „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500071719“, kde okrem zmluvne dojednaných podmienok, uvedených v bode 5 Zmluvy o úvere, veriteľ doplnil rozčlenenie mesačnej splátky úveru 53,25 eura na istinu 41,67 eura a úroky 11,58 eura. Ďalej uviedol výšku splátky podľa Dohody o poskytnutí služby mesačne 36,40 eura, výšku celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru plus splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) 89,65 eura, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01. 09. 2014, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy „1“, odplatu za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1 310,40 eura, ročná úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,15 % a dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ 25. 07. 2014. Jedná sa nepochybne o listinu jednostranne vypracovanú žalobcom, ktorú žalovaný nepodpísal. Žalobca pripojil k žalobe aj listinu s názvom „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej „Zmluvné dojednania“), ktorá však neobsahuje dátum a ani podpis zmluvných strán. Z tabuľky s názvom „Platby G. V. - 8500071719 ku dňu 31. 01. 2019“ vyplýva, že žalovanému bola dňa 25. 07. 2014 poskytnutá čiastka 1 450,- eur a žalovaný 16x uhradil splátku po 89,65 eura, čím zaplatil sumu 1 434,40 eura, ktorá je zhodná so sumou, uvádzanou žalobcom v žalobe. Posledná splátka bola uhradená dňa 07. 12. 2015. Dňa 15. 03. 2016 žalobca vypracoval oznámenie o zosplatnení, ktorým žalovaného informoval o omeškaní s úhradou splátok 17, 18, 19 a zároveň bol upozornený, že ak sumu omeškaných splátok 268,95 eura neuhradí, bude žalobca oprávnený vymáhať celý dlh s príslušenstvom cestou súdu - uvedený prípis bol žalovanému doručený dňa 26. 03. 2016. Pokusom o zmier zo dňa 14. 04. 2016, vypracovaným Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. bol žalovaný vyzvaný uhradiť do 7 dní celkovú dlžnú sumu 543,04 eura - doklad o doručení predložený nebol.

5. Súd vo veci rozhodol na základe tvrdení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov, ktoré žalovaný nespochybnil. Nakoľko sa však jedná o spotrebiteľský vzťah a žalovaný, ako spotrebiteľ, nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či Zmluva o úvere neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľov, a či táto zmluva má zákonom predpísané náležitosti.

6. Podľa § 2 písm. g), h) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a iných a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. 08. 2014 (ďalej len „ZSÚ“) na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), k) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

10. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2 Obč. zák., v znení účinnom do 31. 12. 2014,

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 9 Obč. zák., v znení účinnom do 31. 12. 2014,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(9) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2, Obč. zák., v znení účinnom do 31. 12. 2014,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 544 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

16. Zmluva o úvere k tomu, aby bola platnou, musí mať písomnú formu, pričom v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1, 2 Obč. zák. je zmluva uzavretá okamihom jej prijatia. Pokiaľ preto žalobca 25. 07. 2014 podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, platne boli dojednané iba tie podmienky, ktoré sú uvedené v bode 5 tejto listiny. Ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca uviedol do Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 25. 07. 2014, nie sú zmluvou, nakoľko žalobca nepreukázal, že by ju žalovaný akceptoval a hlavne nepreukázal písomné dojednanie týchto zmluvných podmienok, čo je podmienkou platnosti zmluvy podľa § 9 ods. 1 ZSÚ.

17. Zmluva o úvere, podpísaná obidvoma zmluvnými stranami, neobsahuje určitý údaj o výške mesačne splátky, pretože táto je uvedená v dvoch sumách, a to 89,65 eura, ktorá predstavuje mesačnú splátku spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb a sumou 53,25 eura. Pokiaľ Zmluva o úvere pri sume 89,65 eura obsahuje údaj „ak bude dohoda o poskytnutí služieb uzavretá“, z Oznámenia veriteľa o schválení úveru vyplýva, že táto dohoda uzavretá bola, pretože výška celkovej splátky na úhradu, vrátane splátky podľa Dohody o poskytnutí služby, bola určená sumou 89,65 eura. Skutočnosť, že zmluvné strany uzavreli aj Dohodu o poskytovaní služieb, potvrdzujú aj splátky, ktoré žalovaný poukazoval od augusta 2014 do decembra 2015 vo výške 89,65 eura. Potom výška splátky nie je v zmluve o úvere dojednaná jednoznačným spôsobom, čo podľa § 37 Obč. zák. má za následok neplatnosť.

18. Takisto nepreskúmateľná je celková čiastka, ktorú sa podľa Zmluvy o úvere zaviazal dlžník zaplatiť. Pri 36 mesačných splátkach po 89,65 eura by bol dlžník povinný zaplatiť veriteľovi 3 227,40 eura a pri mesačnej splátke 53,25 eura by bol povinný zaplatiť spolu 1 917,- eur. Hodnota 1 967,- eur, uvedená v zmluve o úvere, zodpovedá 36 splátkam po 53,25 eura, po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru 50,- eur. Z výpisu z účtu, predloženého žalobcom, však vyplýva, že žalovanému bola dňa 25. 07. 2014 vyplatená iba čiastka 1 450,- eur, z čoho možno usudzovať, že od schválenej výšky úveru 1 500,- eur veriteľ odpočítal poplatok 50,- eur. Potom Zmluva o úvere neobsahuje ani jednoznačným spôsobom vyčíslenú celkovú výšku spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) ZSÚ.

19. Súd poukazuje na to, že Zmluva o úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, aj nesprávnu úrokovú sadzbu, pretože pokiaľ celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, by bola 3 227,40 eura, RPMN by predstavovala hodnotu 80,27 % a ročná úroková miera 29,76 %. Ročná úroková sadzba a RPMN, uvedené v zmluve, nezodpovedajú ani sume 1 967,- eur, uvedenú v zmluve ako celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, pretože v takom prípade by ročná úroková miera bola 9,45 % a RPMN 20,20 %. Navyše podľa § 2 písm. g) ZSÚ celkové náklady spotrebiteľa zahŕňajú všetky náklady, a to aj náklady na doplnkové služby, súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ bola preto uzavretá Dohoda o poskytnutí služieb, poplatok za takúto službu mal žalobca povinnosť zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa. Podľa § 2 písm. h) ZSÚ v spojení s § 9 ods. 2 písm. g) ZSÚ celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tvorí totiž súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, spojených so spotrebiteľským úverom.

20. Zmluva o úvere neobsahuje vôbec dojednanie o termínoch splatnosti jednotlivých splátok tak, ako to bolo stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ. Termíny splatnosti jednotlivých splátok žalobca totiž uviedol iba v Oznámení o schválení úveru zo dňa 25. 07. 2014, ktoré však nemá náležitosti písomnej zmluvy. Pokiaľ žalobca pripojil k žalobe aj Zmluvné dojednania, jedná sa o materiál jednostranne vypracovaný

veriteľom, obsah ktorého žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť. Navyše, uvedený materiál neobsahuje podpis zmluvných strán, takže sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia tak podľa § 53 ods. 2, 3 Obč. zák. Termín splatnosti splátok nie je dokonca jednoznačne uvedený ani v Oznámení žalobcu zo dňa 25. 07. 2014, nakoľko tento materiál pri dátume splatnosti v priebehu periódy splácania uvádza údaj „1“. Písomne nebola dojednaná doba trvania zmluvy, ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako to upravoval ZSÚ v § 9 ods. 2 písm. f). Nie je totiž právne významné, že dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky veriteľ uviedol v Oznámení zo dňa 25. 07. 2014, nakoľko sa jedná o dokument, ktorý nemá náležitosti písomnej dvojstrannej zmluvy. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené zistenia mal súd preukázané, že úver, ktorý žalobca poskytol žalovanému na základe Zmluvy o úvere, je v zmysle ustanovenia § 11 písm. a) b) ZSÚ bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko z listinných dôkazov, predložených žalobcom vyplýva, že žalovanému bola dňa 25. 07. 2014 vyplatená suma 1 450,- eur a žalovaný nesporne splatil sumu 1 434,40 eura, súd žalobe vyhovel v časti, pokiaľ sa žalobca domáhal priznania sumy 15,60 eura.

21. Žalobca uplatnil voči žalovanému aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy, a to vzhľadom na sankcie uvedené v bode 8.1 Zmluvy o úvere. Túto listinu však vopred pripravil žalobca a žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, len zmluvu podpísať v takom znení, ako ju veriteľ vopred pripravil. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 2, 3 Obč. zák., keď žalobca nepreukázal opak, zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Nakoľko nárok na zmluvnú pokutu patrí iba v prípade, ak táto bola individuálne písomne dojednaná, čo v konaní preukázané nebolo, súd v tejto časti žalobe nevyhovel.

22. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba U. M. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Právo veriteľa zosplatiť úver v prípade nedodržania zmluvných podmienok vyplýva len zo Zmluvných dojednaní, ktoré však neboli uzavreté písomne. Za použitia výkladu pre spotrebiteľa priaznivejšieho súd ustálil, že v dôsledku nesplácania úveru bol podľa § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný prestal úver splácať v januári 2016, žalobca v súlade s platnou právnou úpravou upozornil žalovaného listom zo dňa 15. 03. 2016 na možnosť zosplatenia úveru, čo žalovanému bolo doručené dňa 26. 03. 2016. Nakoľko žalovaný dlžné splátky nevyrovnal, žalobca dôvodne úver zosplatiť. Pre vznik omeškania však nie je určujúci dátum, kedy veriteľ úver zosplatiť, ale kedy oznámil dlžníkovi výšku dlžnej sumy a prípadne aj lehotu splatnosti. V pokuse o zmier zo dňa 14. 04. 2016 veriteľ poskytol žalovanému lehotu 7 dní od jej doručenia na uhradenie dlžnej sumy. Nakoľko žalobca nepreukázal, či a kedy uvedená listina bola žalovanému doručená, súd vychádzal z predpokladu, že táto listina bola žalovanému zaslaná poštou, odoslanou nasledujúci deň po jej vyhotovení, t. j. 15. 04. 2016 a doručená bola na tretí deň, t. j. 18. 04. 2016. Pretože žalovanému bola poskytnutá lehota 7 dní na zaplatenie dlhu, t. j. do 25. 04. 2016, do omeškania sa dostal nasledujúcim dňom, teda 26. 04. 2016. Ku tomuto dňu bola U. M. L. určená základná úroková sadzba 0,00 %, a pretože úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na úroky z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 26. 04. 2016 do zaplatenia. Žalobca však žiadal priznať úroky z omeškania len vo výške 0,4 % ročne, keď úroky z omeškania 5 % ročne žiadal priznať až po tom, keď zmluvná pokuta a úroky z omeškania by dosiahli sumu 1 500,- eur. Uplatnenú zmluvnú pokutu však súd žalobcovi nepriznal a pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd je v zmysle § 216 ods. 1 CSP viazaný žalobným návrhom. Ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP) požadované úroky z omeškania predstavujú 0,18 eura, takže nie je možné, aby v reálnom čase úroky z omeškania dosiahli sumu 1 500,- eur, od ktorého okamihu žalobca žiadal priznať úroky z omeškania 5,00 % ročne. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 15,60 eura od 26. 04. 2016 vo výške 0,4 % ročne až do zaplatenia. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky za dlhšie obdobie a z vyššej sumy, súd žalobe nevyhovel.

26. Ako nedôvodný súd vyhodnotil aj návrh žalobcu, pokiaľ sa domáhal priznania sumy 50,14 eura z titulu náhrady nákladov, spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky. Ako náklady označil odmenu za právne služby, ktorú mal poskytnúť zrejme advokátke JUDr. Andrei Cvikovej za vypracovanie pokusu o zmiar zo dňa 14. 04. 2016, ale vynaloženie týchto nákladov nepreukázal. Navyše žalobca ani neodôvodnil, na ako právnom základe nárok uplatňuje a nepreukázal ani účelnosť týchto nákladov.

27. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

28. Súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť priznanú istinu, spolu s úrokmi z omeškania, v zákonnej lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP

- (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
- (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Žalobca uplatnil v konaní pohľadávku vo výške 482,60 eura s príslušenstvom, takže priznaním istiny 15,60 eura s príslušenstvom bolo jeho žalobe vyhovie len v rozsahu 0,03 %. Potom bol v konaní úspešný žalovaný, ktorému by patril nárok na náhradu trov v plnom rozsahu. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú a nakoľko bol v konaní pasívny, nie je možné zistiť ani jeho stanovisko k náhrade trov konania. Súd potom dospel k záveru, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu nepriznal nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

- 1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
 - a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.